

12. ชื่อเรื่อง สถานะของภาษาดากไบในภาษาไทยถิ่น (โครงการระยะที่ 2)

ผู้แต่ง พุทธชาติ โปธิบาล, ธนนันท์ ตรงดี

สถานที่พิมพ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ปี พ.ศ. 2541

ชนิดเอกสาร งานวิจัย

ภาษาดากไบเป็นภาษาไทกลุ่มตะวันตกเฉียงใต้ แต่สถานะของภาษาดากไบในสาขาย่อยของภาษาตระกูลไทยังไม่ชัดเจน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์จะศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทางภาษาของภาษาดากไบกับภาษาไทยถิ่นและภาษาไทกลุ่มอื่นๆ เพื่อพิสูจน์ว่าภาษาดากไบมีความสัมพันธ์ทางเชื้อสายใกล้ชิดกับภาษาไทถิ่นใด โดยใช้วิธีการศึกษาแนวภาษาศาสตร์วรรณ และภาษาศาสตร์เปรียบเทียบ ผลการศึกษาเปรียบเทียบภาษาดากไบกับภาษาไทถิ่นต่างๆ พบว่า ก) ภาษาดากไบมีลักษณะการกลายเสียงพยัญชนะต้นดั้งเดิมกักก้องเป็นเสียงกักไม่ก้องมีกลุ่มลม (กลุ่ม PH) เหมือนกับภาษาไทยกลาง อีสาน ไต๋ ไทพวน และผู้ไท ข) ภาษาดากไบมีลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์แบบสองทางและมีการรวมเสียงวรรณยุกต์ที่เปลี่ยนแปลงมาจากวรรณยุกต์ดั้งเดิม B กับ DL เหมือนกับภาษาผู้ไทและไทดำ ค) ภาษาดากไบมีลักษณะการยัดเสียงของเสียงสระสูงดั้งเดิมเป็นเสียงยาวในคำพยางค์ปิดคล้ายคลึงกับภาษาผู้ไท ง) ภาษาดากไบมีการใช้คำศัพท์เฉพาะจำนวนหนึ่งที่ไม่ปรากฏในภาษาไทยกลางและไต๋ แต่กลับปรากฏในภาษาไทยเหนือ อีสาน ไทดำ ไทพวน และผู้ไท ทั้งนี้ภาษาดากไบใช้คำศัพท์เฉพาะร่วมกับภาษาผู้ไทมากกว่าภาษาไทอื่นๆ จากผลการวิจัยทั้ง 4 ประการผู้วิจัยจึงสรุปว่าภาษาดากไบมีความสัมพันธ์ทางเชื้อสายกับภาษาผู้ไทมากที่สุด